

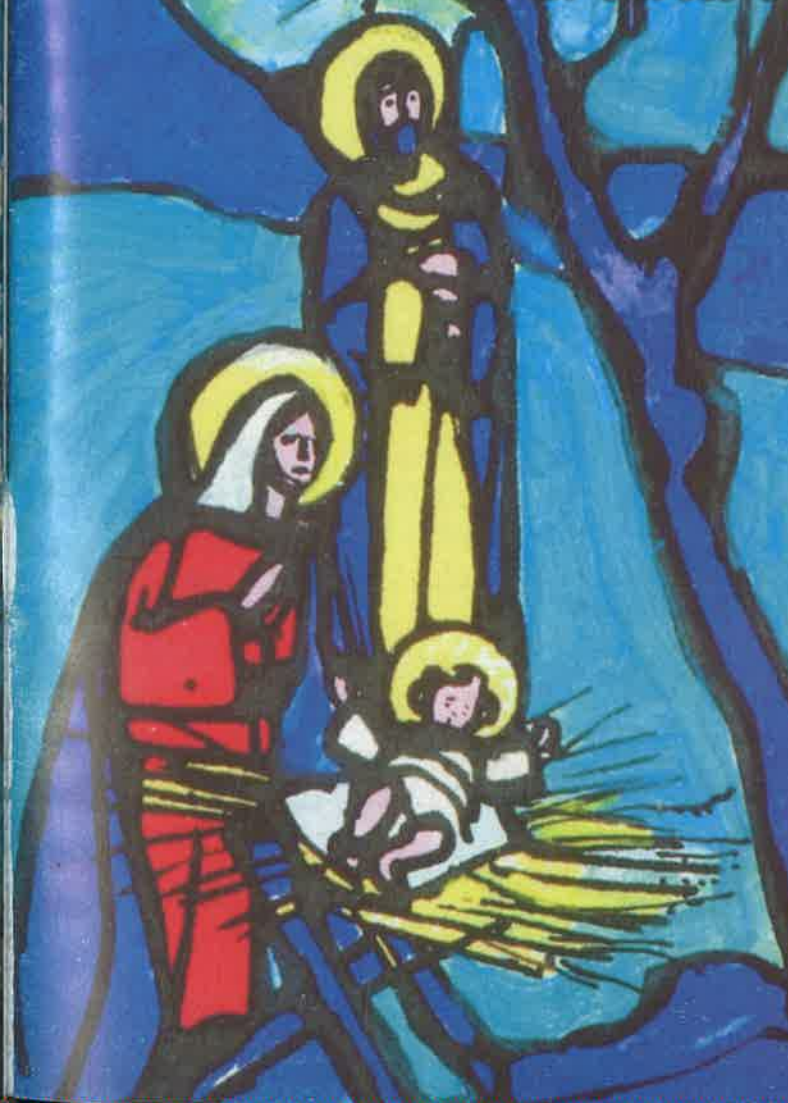
Miljevci

God. XXXI

BOŽIĆ 2006. BR. 2 (33)

(24)

*Čestit Božić
i sretna Nova Godina*

SVETE MISE ZA BOŽIĆNE BLAGDANE I BLAGOSLOV OBITELJI

25. XII., BOŽIĆ

Badnja noć

- sv. misa u 24 h: Širitovci
- sv. misa u 11 h: Drinovci

26. XII., SV. STJEPAN

- sv. misa u 11 h: Širitovci
- poslije podne blagoslov obitelji u Bogatićima

27. XII., SV. IVAN, apostol

- sv. misa u 11 h: Drinovci
- poslije podne blagoslov obitelji u Brištanima Donjim

28. XII., Četvrtak

- blagoslov obitelji: od 9 s. u Karaliću;
od 14 s. u Širitovcima: Grabići,
Bubale

29. XII., Petak

- blagoslov obitelji: od 9 h u Širitovcima:
Vranjkovići, Seperi, Vukačići

30. XII., Subota

- blagoslov obitelji od 9 h: Kaočine:
Vlaići, Ivići, Kulušići

31. XII., NED. SV. OBITELJI

- sv. misa u 11 h: Širitovci
od 14 h: Bašići, Stojaci, Vlaići

1. I. 2007., MARIJA BOGORODICA

- sv. misa u 11 h: Drinovci

2. I., Utorak

- blagoslov obitelji: od 9 h: Ključ

3. I., Srijeda

- blagoslov obitelji: od 9 h:
Brištane G.

4. I., Četvrtak

- blagoslov obitelji: od 9 h: Bačići

5. I., Petak

- blagoslov obitelji: od 9 h: Drinovci

6. I., BOGOJAVLJENJE, Tri kralja

- sv. misa u 9:30 h: Drinovci
- sv. misa u 11 h: Širitovci

7. I., Ned. KRŠTENJE ISUSOVO

- sv. misa u 9:30 h: Širitovci
- sv. misa u 11 h: Drinovci

14. I., PRESV. IME ISUSOVO

- procesija; sv. misa u 11 h: Drinovci
- sv. misa u 16 h: Drinovci

Miljevci

LIST ŽUPE MILJEVCI

God. XXXI.

BOŽIĆ 2006.

br. 2 (33)

Dragi župljani, štovani čitatelji našeg župnog lista «MILJEVCI», najprije Vas želim pozdraviti i zaželjati obilje Božjeg blagoslova u ove koji su pred nama velike i milosne Božićne dane. Mnogi su već upoznati da je ovog ljeta, točnije 19. VII. 2006. došlo do promjene župnika u župi «Miljevci». Naime, spomenutog datuma razriješen je službe župnika Vaš bivši župnik fra Žarko Maretić, a preuzeo sam župu ja, fra Nediljko Jukić. Tako je automatski došlo i do promjene urednika ovog lista. Fra Žarku - koji je postao novi gvardijan našeg omiljenog samostana Gospe od Milosti na Visovcu - zahvaljujem na dosadašnjem dušobrižničkom radu u župi, s željom da uspješno vodi i svetište Gospe od Milosti. Kao novi župnik nastojat ću držeti se običaja i tradicije ove župe, nastaviti tamo gdje su moji prethodnici stali.

Ovo je i prigoda da nešto kažem o sebi onim župljanima koji me nisu imali prilike do sada susresti i osobno upoznati.

Rođen sam 15. IX. 1968. u Bračeviću, župa Zlopolje, od oca pok. Jure i majke Ive r. Duka. Osnovnu školu sam završio u Bračeviću - Vrbi, a srednju, odnosno Franjevačku klasičnu gimnaziju u Sinju, Teološki fakultet u Makarskoj i Zagrebu. Redovničko franjevačko oblačenje imao sam 09. VII. 1988. u Sinju. Mladu Misu sam slavio 23. VII. 1995. u rodnoj župi Zlopolje. Kao mladomisnik određen sam za župnog vikara u župi Čudotvorne Gospe Sinjske gdje sam posluživao Lučane i Karakašicu. Već pred kraj 1996. imenovan sam za župnog vikara u župi Uznesenja BDM Perušić kod Benkovca. Od 01. VIII. 1998. imenovan sam župnikom iste župe te u njoj ostao do ovoga ljeta kad sam imenovan za župnika Imena Isusova - MILJEVCI. Mislim da je ovo najosnovnije što bih u kratkim crtama mogao reći o sebi. Već par mjeseci sam ovdje župnik i ovo proteklo vrijeme je, u biti, vrijeme moje prilagodbe novoj sredini i novim ljudima. Mnoge župljane sam upoznao, a to su uglavnom oni koje redovito viđam na nedjeljnim sv. misama. Iskreno se nadam da ću i ostale uskoro upoznati. Miljevački list koji već tradicionalno izlazi, ima svoju svrhu, a to je da prati i informira sve zainteresirane o događajima vezanim uz župu, takvu praksu nastaviti će i dalje.

Dragi župljani evo nas pred velikim i nama najdražim kršćanskim blagdanom Božićem.

I zaista ovo predbožićno i božićno vrijeme je ujedno i najljepše vrijeme u cijeloj liturgijskoj godini. Ovo je vrijeme priprave, iščekivanja ali i susreta s Bogom.

Ovih dana po svim našim crkvama - ma gdje bili - odzvanjat će riječi:

»Slava na visinama Bogu, na zemlji mir ljudima, miljenicima njegovim«.

Mi kao vjernici u Isusu, Božanskom djetetu, rođenom u Betlehemskejštalici, prepoznavamo Kneza mira kojeg je najvjestio Izaija prorok, a koji donosi pravi mir s neba. Krist je naš mir. Da bismo bili baštinici toga mira potrebno je živjeti u skladu s prirodom, sa samim sobom i s Bogom. Neka takav mir prebiva i nad nama.

Na svjetskoj razini živimo u vremenu punom različitih nemira. Nakon prošlog najkrvavijeg stoljeća u povijesti čovječanstva ni u novom tisućljeću u koje smo zakoračili nisu prestali ratovi, terorizam, niti mnoga druga zla. No, nijedan otok nije sam za sebe. Sve nas to pogađa na određeni način. Kako izići iz tog začaranog kruga? Crkva ima jasnu poruku koju je današnji papa Benedikt XVI. u razmišljanju o Europi ovako formulirao: »Samo ako činimo da Bog uđe u svijet, zemlja se može rasvijetliti i svijet može biti čovječniji. Stoga tko danas želi izgraditi Europu kao utvrdu prava i pravednosti koja će vrijediti za sve ljude, svih kultura, ne može se pozivati na apstraktan razum koji ništa ne zna o Bogu«.

Dragi župljani, i ovog Božića sam Bog nam dolazi u susret kao spasitelj. Razmišljajući i živeći to otajstvo, naš život obasjava božansko svjetlo, a božanska snaga neka bude novi poticaj za naše djelovanje i življenje. Stoga dragi župljani i ovog Božića želim vam obilje božićne radosti, a u novoj 2007. mir, radost i sreću.

Župnik:
fra Nediljko Jukić

Božić

GLAS IZ ŠTALICE

Božićno razmatranje

Vjekovi su već, - mnogi vjekovi - razmatrali pred štalicom. Milijuni su dosad čitali ono lijepo i nježno evanđeosko pripovijedanje o pastirskom pohodu k štalici. Bezbroy se već pobožnih duša s pastirima poklonilo Malom Isusu u jaslicama. Svakog Božića i mi se nađemo pred štalicom. Uvijek gledamo onaj isti jednostavni, a opet tako božanstveno uzvišeni i lijepi prizor. Svakog Božića prođu ispred nas anđeli i pastiri, štalica i jasje, Isus, Marija i Josip. A ipak nam nikada nije dosadno pred štalicom. Uvijek nam ona ima toliko toga pokazati i reći. Uvijek nam je slatko i lijepo pri srcu dok gledamo Božju svjetlost, dok slušamo nebeske pjesme, dok se nadvirujemo nad Dijete što je povijeno u pelenice i položeno u jaslje. I svaki put od srca udarimo i mi s pastirima u slavu i hvalu Božju. Oh, kako se pred štalicom lijepo razmatra! Kako se pred njom žarko ljubi! Kako je pred njom srce sretno i duša utješena! Svaka je tu riječ ljepota, sreća, mir, utjeha, nada, ljubav, nadahnuće. To se ne može iskazati. To se mora samo uvijek iznova, ponavljati i osjećati.

»I gle, anđeo Gospodnji stade kraj njih, i svjetlost Božja obasja ih«. Glas je to s neba, ta božićna poruka. Svjetlost je to božanska, što pred štalicom obasja dušu. Nije to više zemlja; to je nebo. Iz toga progovara Bog; pod tim se kriju sjajni darovi otkupljenja i milosti. To je novi dan koji je svanuo čovječanstvu i koji sviće otkupljenoj i vjernoj duši pred štalicom.

»I reče im anđeo: Ne bojte se! jer gle, javljam vam veliku radost koja će biti svemu narodu!« Radost je dah što diše oko štalice i što prši nad jaslicama. Velika radost. Najveća i

najopćenitija. Radost svega svijeta. Veselje, od kojega nitko nije izuzet. Ni prosjak u dronjcima; ni siročje na kućnom pragu; ni beskućnik i najamnik. Čista, blaga, nježna radost djece koja se ne boje i ne straše. Nevino kliktanje duša kojima je naviješteno, obećano, doneseno spasenje.

“Jer vam se danas rodi Spasitelj, koji je Krist Gospod, u gradu Davidovu.” Došao je, eto, Obećani. Kralj i Pomazanik, izdanak Davidov, nositelj svih darova i svih blagodati za kojima su uzdisali vjekovi. Gospod, Emanuel, veliki “Bog s nama”, sišao je na zemlju. Rodio se. Danas se rodio.

“I eto vam znaka: naći ćete dijete povito, gdje leži u jaslama.” Dobar i blag, u liku njeznog djeteta, pojavio se božanski Emanuel. To je njegov znak. Djetinji znak ljubavi, poniznosti i siromaštva.

“Djete nam se rodilo; sin nam je dan!” Ljepše i slađe nije moglo doći. “Postao je siromašan, iako je bio bogat, da se i mi obogatimo”!

“I ujedanput nađe se s anđelom mnoštvo vojske nebeske hvaleći Boga i govoreći: Slava Bogu na visini, na zemlji mir ljudima dobre volje!” Pun je Božić slave Božje i ljudskoga mira. Puna su i naša srca zahvalnosti. Pred štalicom ujedinjuje se kliktanje ljudskih srdaca s nebeskom pjesmom anđeoskih četa. Božić je sav – zahvalna himna Bogu koji je poslao svoga Sina u svijet. Da zemlji donese mir. Da ljudima – svima, koji su dobre volje – daruje spasenje. Slava i mir, to je vječni moto nad štalicom i nad jaslama.

“I kad anđeli otiđoše od njih na nebo, pastiri govorahu jedan drugomu: “Hajdemo

do Betlehema, da vidimo to, što se dogodilo, što nam je kazao Gospod”. Pred štalicom Gospod govori ljudskim dušama. Zove ih u Betlehem. Pokazuje im Sina svoga i njegovu poniznost, dobrotu i ljubav. Božić nije samo veselje; on nije samo pjevanje s anđelima; on je vjera; on je trčanje k Bogu, put spasenja.

“I dođoše brzo, i nađoše Mariju i Josipa i dijete, gdje leži u jaslama. A kad vidješe, nađoše, da je istina, što im je kazano za to dijete”. Nema Božića bez tih svetih figura. Bez Gospe i bez sv. Josipa, što kleče, dive se i mole. S njima valja naći Božje Dijete i pokloniti mu se. S njima valja i s Isusom podijeliti tvrdu štalicu i oštru slamicu. Siromaštvo štalice i studen zimske noći. S njima valja biti blag, čist, strpljiv i pobožan. Tek onda se pravo i u punini razumije božićno otajstvo djeteta što leži u jaslama. Onda se tek Krist uistinu rađa i za nas i u nama. Onda on postaje i nama Spasitelj; Krist Gospod.

“A Marija čuvaže sve riječi ove slažući ih u srcu svojem. I vratiše se pastiri slaveći i hvaleći Boga za sve, što čuše i vidješe”. Božić nije samo jedan dan u godini. Božić je čitav kršćanski život. Veliku istinu o Bogu što je došao na svijet, valja uvijek nositi u srcu. Od božićne vjere i milosti valja živjeti. Ispred štalice, od Betlehema, valja se vratiti s radošću u srcu i s hvalom Božjom na ustima. S dušom dobrom i nevinom kakva je bila u prvih, pastirskih pohodnika betlehemske štalice na božićno jutro. Mali Isuse, i mi ćemo te tako pohoditi ovoga Božića. Razmatrajući otajstvo Božje. Radosno trčeći za tvojom milom, božanskom ljubavlju. Daj nam da te nađemo s Marijom i s Josipom! Učini da se od tvoje štalice vratimo kao pastiri *“slaveći i hvaleći Boga”*; s dušom punom radosti i milosti!

Frenosimo iz K.tj br. 51/52(2003), str:495.

BOŽIĆ

U životu sv. Jeronima čitamo ovaj događaj – Kad je jednom bio u betlehemske špilji, slušao je kako mu Božansko Dijete govori: “Jeronime, danas je moj blagdan, daj mi štogod”.

“Isuse, dajem ti svoja dobra djela, postove i molitve!...”

“Daj mi drugo što!”

“Nemam ništa više da ti darujem, Isuse, ali reci ipak, što da ti dadem?...”

“Jeronime”, nastavlja Isus, i Njegov pun ljubavi pogled prodre u Jeronimovu dušu, “daj mi svoje grijehе, da ti ih oprostim!”

Veselite se narodi! Veselite se srca ljudska! Božićno dijete dođe na svijet “tražiti i podignuti što je izgubljeno”

On dolazi da čisti duše i oprašta grijehе.

Na grobu

Uvijek mi je bila želja, poslije nego sam bio župnik u Miljevcima, doći na grob kardinala fra Jurja Utišinovića. O njemu se pisalo u listu Miljevci, i pripremili smo mu simpozij 1982. te izdali zbornik. U isto vrijeme je pred crkvom postavljeno poprsje kardinala Utišinovića, rad akad. kipara Krune Boškovića. Spomenik su srbočetnici uništili, ali poslije Domovinskog rata je ponovno poprsje odliveno, jer je gipsani rad 1982. g. darovan Visovcu i sačuvan u knjižnici.

Put nas je vodio u daleku Albu Juliu, naš Erdeljski Biograd. Treba rano poći i prijeći do Erdeljskog Biograda 245 km. Na putu smo se odmorili kod grkokatoličkog svećenika vlč. Preda Nicolae Dorniel u mjestu Hateg. To je grkokatolička župa. Župnik je sagradio lijepu crkvu s kriptom, koja služi za susrete mladih. Crkva je s lijepim ikonostasom, sedilija za biskupa, koja služi samo za njegovo bogoslužje. Na sediliji je biskupova slika previjena s vrpcom rumunjske zastave. Crkva ima klupe kao naše katoličke, križni put je naš i vjernici rado obavljaju pobožnost križnoga puta. Na poseban su način pobožni sv. Anti. U crkvi je njegov kip. Štuju ga po gregorijanskom kalendaru kao i mi 13. lipnja. Inače Pravoslavna i Grkokatolička crkva u Rumunjskoj služe se gregorijanskim kalendarom i za Božić, samo ne za Uskrs. Pošli smo u njegov stan, koji je u sklopu stambene zgrade, gdje nas je njegova supruga lijepi počastila kavom i odmorili se.

Put nas je vodio u mjesto umorstva kardinala fra Jurja Utišinovića, koje se dogodilo 17. prosinca 1551. g. Mjesto na ulazu ima natpis: VINTUL DE'JOS, a mi smo ga nazivali Alvinz ili Vinica. Mjesto je desetak km prije Alba Julije. Našli smo dobrotom mještana ruševini dvorac, točnije veliki zamak, u kojem je nekad živio k. Utišinović. Zgrada je duga nekih 30-ak metara, ima velike

kardinala Utišinovića

podrume, visoko prizemlje i visoki kat s velikim prozorima koji gledaju prema ulici. Sobe su sačuvale svod od cigle, iako nema krova. Sa strane su bile dvije kule, od kojih se dobro vide ostaci u visini kata, dok je gornji dio srušen. Ulaz u dvorac je svečan, s velikim lukom i grbom nad vratima, te natpisom koji se nije mogao pročitati. Oko cijelog dvorca su utvrde, s puškarnicama, zidovi su od cigle visine do 4 metra. Na jugozapadnom dijelu je sačuvana utvrda, u kojoj je vjerojatno boravila straža i zapovjedništvo. Oko dvorca pasu konji, koji su nas malo iznenadili pa i preplašili, stoga smo izvježbavali brzinu svojih nogu. Dvorac

je bio dobro sačuvan do Drugog svjetskog rata, pa su ga komunističke vlasti iskorostili za kolhoze, a tada se počinje i rušiti. O njemu sada nitko ne vodi računa. Nasuprot njega, s druge strane ceste, Marija Tereza je sagradila svoj dvorac, koji isto tako pomalo propada, ali se još koristi. Sve je to za vrijeme boljševizma pomalo propadalo, a propašću kolhoza 90-ih godina, propalo je i to. Pomolismo se za dušu brata Jurja, koji je u svojoj sobi, na katu ležao mrtav 70 dana. Kad su navalili na Jurja, i kad je vidio što se događa, uskliknuo je: „Braćo, što radite? Što sam zlo učinio?“ Prostrijeljen s leđa pao je na pod i vapio: „Isuse, Marijo...“ Jedan od urotnika, Marcada, mrtvome je Jurju odrezao desno uho i poslao ga Ferdinandu, kao dokaz da je brat Juraj ubijen. Ubojice su bile tako okrutni, da nisu dali da se pokopa mrtvo tijelo brata Jurja. Tek nakon sedamdeset dana dopustili su kanonicima da ga pokopaju u grobnicu stolne crkve u Alba Juliji. Tako je završio redovnik, pavlin, biskup, kardinal, kraljevski rizničar, iskusni diplomat, vrhovni zapovjednik vojske i vrhovni sudac. Pošli smo do obližnje rijeke Maroš, vjerojatno je zato i dvorac građen blizu rijeke. Vide se narušene i napuštene crkve. Tu su do Drugog svjetskog rata živjeli mnogi njemački vjernici, ali su se kasnije iselili i mnoga su sela ostala potpuno prazna. Kako je žalosno pogledati zvonik crkve kako se ruši.

Alba Julia

Iz daljine se vidi katedrala Sv. Mihovila, gdje je 25. veljače 1551. god., pokopan kardinal Juraj Utišinović. Ulazimo u centar grada, želimo posjetiti kardinala (Jakobini Gyorgz) koji je školski kolega našeg vozača i tumača vlč. Marijana. Nismo ga našli u biskupiji, pa smo u zgradi teologije za njega

Katedrala Sv. Mihovila gdje počivaju kosti kardinala Utišinovića od 25. II. 1551.

ostavili Zbornik kardinala Utišinovića i knjigu *Hrvatski sveci mučenici*, na str. 123.-125. prikazan je život kardinala Utišinovića iz pera fra Gabrijela Jurišića. Vlč. Marijan nam reče da biskup Jakobini rado čita hrvatski, redovito prima Glas koncila i da će mu biti drag naš posjet. Naš cilj je katedrala Sv. Mihovila. Veliko zdanje, unutrašnjost kao u zagrebačkoj katedrali, ali nije s tri lađe. Ovaj oblik je dobila 1100. godine. Zamišljena su dva zvonika, ali izgrađen je jedan. Katedrala je više puta rušena od Tatara, Sasa i Turaka. S desne strane, na ulazu, među sarkofazima nalazi se i sarkofag s likom Sibirjanin Janka, čiji je lik u naravnoj veličini u ležećem položaju, od crvenog mramora isklesan na sarkofagu. Vodič nam pokazuje kako su ga Turci 1646. godine uništili: ruke, lice, jer im je zadavao velike muke, posebno pod Beogradom.

S lijeve strane, na krajnjem dijelu lađe katedrale, namjerili smo se na lijepu kamenu ploču s natpisom: OMNIBUS MORIENDUM – FRATER GYÖRGY – BIBOROS – UTYESZENOVICS MARTINUZZI GEORGIU – 1482. – 1551. (Svaki čovjek mora umrijeti-Brat Juraj, kardinal – Utišinović Martinušević Juraj – 1482. – 1551.).

Do ploče visi tabela s popisima svih biskupa i kardinala pokopanih u katedrali, pa je u prvom stupcu pod god. 1551. ime fra Jurja Utišinovića. Pomolili smo se na njegovu grobu, pročitali iz romana "Zlatna zmija" jedan lijepi tekst koji je svojevremeno objavljen u listu Miljevci, a preveo ga je dr. Ante Sekulić. Taj tekst smo ostavili biskupu sa Zbornikom kardinala Utišinovića, koji je izišao na Miljevcima 1982. g. Do groba kardinala Utišinovića je veliki bogati sarkofag ugarske kraljice Elizabete. Razmišljali smo, bi li se moglo do spomen-ploče kardinala Utišinovića, postaviti ploča i na hrvatskom jeziku. Vič. Marijan će pokušati o tome razgovarati s biskupom i drugim nadležnima. U istoj katedrali s druge strane je pokopan biskup

Marton Aron (1896.-1980.) koji je za vrijeme komunističke vlasti bio 30 godina u zatvoru, i sada se o njemu vodi postupak za beatifikaciju. Nad grobom je njegova slika, svijet kleči i moli se na grobu, kao što se i mi molimo na grobu blaženoga kardinala Alojzija Stepinca. Napuštamo katedralu puni dojmova. Prolazimo kroz grad koji se obnavlja, obilazimo automobilom oko isprepletenih utvrda grada, s velikim zidinama, raznim hodnicima, dvoranama, u kojima se može nabaviti dobro rumunjsko vino, gdje se održavaju večernji koncerti...

Fra Vinko Prlić

Suradnici: Marijeta Kulušić & Antonio Kisić

Plača na grobu kardinala Utišinovića

FRA PETAR BAČIĆ

UZORNI REDOVNIK I PLODNI PISAC

(1847. – 1931.)

Znanstvenici o velikom Miljevcaninu

Hrvatski studij Sveučilišta u Zagrebu organizirali su na Visovcu i u Skradinu 27. i 28. listopada t. G. znanstveni skup o fra Petru Bačiću (+1931.) i prilikama u njegovo doba. Suorganizatori su: Franjevački samostan Gospe od Milosti na Visovcu, Matica hrvatska u Skradinu i Šibeniku i Gradska knjižnica Juraj Šizgorić u Šibeniku.

Nakon pozdrava, u Kongresnoj dvorani, simpozij je otvorio akademik dr. Radoslav Katičić, koji je održao prvo predavanje o Sv. Jurju, solinskom biskupu, u interpretaciji fra Petra Bačića. Sljedila su ostala predavanja: F. P. Bačić i Hrvatski narodni preporod (dr. Tihomil Maštrović), Bačić i susjedna avlija (dr. Pavao Knezović), Proze f. P. Bačića (dr. Ines Srdoč-Konestra), Vrijeme i prostor u Bačićевой povijesnoj pripovijesti "Jelisaveta Lapsanović, banica karinska" (Divna Mrdeža-Antonino), publicistički rad f. P. Bačića (dr. Fra Mieko Mataušić), F. P. Bačić kao odgojitelj i profesor (dr. Krešimir Čvrljak). Nakon predavanja razvila se plodna rasprava.

Visovački franjevci okupili su oko svoga gostoljubivog stola i rado ugostili sve

sudionike znanstvenog skupa, koje je kao domaćin pozdravio fra Žarko Maretić, gvardijan. Poslije zajedničkog objeda svi su sudionici pošli na izlet i obišli Slapove Krke, a u poslijepodnevnom satima našli su se u kino-dvorani u Skradinu, u kojoj je dr. Ante Birin održao predavanje o gradu Skradinu i skradinskoj općini. Ujedno je prezentiran Zbornik o fra Luki Vladimiroviću (+1788), poznatom prosvjetitelju i piscu. U Zborniku su objavljena predavanja sa znanstvenoga skupa koji je održan prošle godine u Zaostrugu i Visovcu.

Sljedećeg dana nastavljen je rad u Kongresnoj dvorani: Neke osobitosti Bačićeva proznog izraza (akademik dr.

Nikica Kolumbić), Bačić na razmeđu stoljeća – tradicija i suvremenost (dr. Diana Stolac), Sintaktičke značajke Bačićeva diskursa (Anastazija Vlastelić), Nastava latinskog jezika u Bačićevo doba (Šime Demo), Rukovet serafinskoga cvija u kontekstu franjevačkih obrednika (Saša Lajšić), F.P. Bačić kao pronicatelj mariologije (dr. Hrvojka Mihanović-Salopek), Župa u Bačićevo vrijeme (dr. Fra Stipe Nimac), Hagiografija u djelima f. P. Bačića (fra Gabrijel Jurišić), Rukopisne gramatike i rječnici u Zbirci rukopisa Nacionalne i sveučilišne knjižnice u zagrebu (Ivan Kosić) i Bačićeva polemika s F. Šišićem u obranu fra Šimuna Milinovića (Ivan Bekavac Basić).

Akademik R. Katičić upozorio je na tiho i samoprijegorno djelovanje f. P. Bačića i naglasio kako je on, uz uzorno vršenje svojih svećeničkih dužnosti, pronalazio vremena za pisanje ne samo religioznih tekstova, nego i o pitanjima iz opće i nacionalne povijesti i hrvatskog jezika. Mnogi su tihi pregaoci, poput fra Petra obavili veliki dio posla djelujući među običnim pukom i tako pomogli rastu nacionalne svijesti, širenju prosvjete i kulture, na taj je način veličina malenih

omogućila da su ideje hrvatskih preporoditelja i drugih kulturnih i političkih djelatnika ušle u šire narodne slojeve i postale općenarodna svojina. Stoga je dužnost današnjih kulturnih djelatnika prezentirati široj javnosti djelovanje fra Petra Bačića i njegovo se ime mora naći u našim domaćim i europskim enciklopedijama i leksikonima.

Na kraju je dr. P. Knezović, predsjednik Odbora, zahvalio predavačima i organizatorima i najavio da će se sljedeći znanstveni skup održati na jesen 2007. godine i bit će posvećen proučavanju života i djelovanja fra Stipana Zlatovića (+1891), Šibenčanina, poznatog povjesničara i arheologa.

Na zajedničkom objedu nekoliko je sudionika istaklo znanstvene rezultate, koje su iznijeli predavači na tom znanstvenom skupu, a fra Žarko Maretić, gvardijan, zahvalio se što je skup održan na Visovcu i naglasio da su vrata starodrevnog visovačkog samostana uvijek otvorena svima, a posebno istraživačima nacionalne i kulturne prošlosti hrvatskog naroda.

Trebalo bi se zapitati: zašto su se mnogi ljudi zaboravljeni vrlo brzo nakon njihove smrti, a zašto se na Visovcu i u Skradinu okupilo toliko hrvatskih znanstvenika i kulturnih djelatnika da se ne samo sjete fra Petra Bačića, nego da vrlo ozbiljno proučavaju njegov život i djelovanje, i to 75 godina

poslije njegove svete smrti i uoči 160. objetnice njegova rođenja?

Kratki životopis

Fra Petar je rođen u Bristanima, na Miljevcima, 1. X. 1847. godine. Naučio je čitati i pisati od svog župnika, jer u to doba nije bilo škole ni u jednom selu Drniške krajine. Neko je vrijeme bio u Stankovcima u svog rođaka fra Paške Bačića, župnika, a onda je došao na Visovac i tu se spremao za redovnika i svećenika (1858.-1865.). Gimnaziju je završio u Sinju, novicijat na Visovcu, filozofiju i teologiju u Šibeniku i Makarskoj i ređen za svećenika u Splitu 1871. godine.

Kao mladi svećenik bio je na više mjesta, a onda je 1847. godine, došao u Sinj i vršio razne službe: prefekt, ekonom, duhovnik i ravnatelj sjemeništa, profesor i ravnatelj Gimnazije, gvardijan i upravitelj Trećeg reda. Kratko je bio u Šibeniku gvardijan (1907.-1910.) i tada je osnovao Bratovštinu Presvetoga Srca Isusova i uveo lipanjsku pobožnost u crkvi Sv. Lovre. Ta se pobožnost obavlja i danas, nakon stotinu godina što ju je on uveo. Opet se vratio u Sinj i ostao gotovo cijeli život.

Puno se bavio pisanjem. Objavio je nekoliko knjiga: *Pouka o čestom svetom pričešćivanju* (1877.), *Pravilo kršćanskog života* (1880., 1092. i 1901.) i *Rukovet serafinskoga cvijeta* (1844.) i oko stotinu većih i manjih članaka. Mnoga su njegova

djela ostala u rukopisu i čuvaju se u arhivima na Visovcu i u Sinju. Od njih je najvažnije djelo *Nekrolog – spomenknjiga svih pokojnih franovaca Provincije Presvetog Odkupitelja*. Ima preko 500 stranica i obradio je oko tisuću fratara. Posebno se bavio općom i nacionalnom poviješću, hrvatskim jezikom i proučavanjem života domaćih svetaca.

Živio je uzornim redovničkim i svećeničkim životom. Bio je revni opslužitelj Pravila sv. oca Franje. Posebno je volio svoje sjemeništare i gimnazijalce i trudio se da ih oduševi za Boga, Bl. Djevicu Mariju, Franjevački red, hrvatski jezik i hrvatsku povijest, u jednoj riječi za ljubav prema Bogu i domovini Hrvatskoj. Pod stare dane nastanio se na Visovcu, gdje je preminuo svetačkom smrću 20. VII. 1931. godine. Pokopan je također na Visovcu.

Tako uzoran i učen franjevac zaslužio je da ga se novi naraštaji sjećaju, da proučavaju njegov život i djelovanje, da ga nasljeđuju u njegovu uzornom i svetom životu i prosvjetnom i kulturnom djelovanju.

Svi fratri imaju pravo na njega biti ponosni, a posebno njegova župa Miljevci, u kojoj je rođen i kršten!

Fra
Gabrijel Jurišić

14.05.-nedjelja...
sv.KRIZMA:

Prije početka velikog čina, primanja sakramenta Potvrde, krizmanici, kumovi i roditelji okupili su se pred župnom kućom.

Biskupu su na sv. misi koncelebrirali svećenici fra Ante Jurić iz San Joze-a (SAD) i fra Dragan Nimac, meštar novaka na Visovcu. Svečanost samog obreda poremetila je kiša, naročito procesiju, zbog koje su i mnogi uzvanici i oni koji su htjeli posvjedočiti i uveličati ovaj događaj ostali izvan crkve ispod kišobrana. Krizmanici su pozdravnim govorom i prigodnim recitacijama na samom početku, a i na kraju mise, pozdravili biskupa, a i crkveni zbor je svojim pjevanjem pridonio ljepoti cijelog obreda.

Mnogo je truda uloženo oko priprema i organizacije slavlja, ali se sve isplatilo.

Nakon mise u Župnoj je kući priređen ručak s o. biskupom i svećenicima, civilima i suradnicima. Svi su krizmanici (njih 31) dobili poklon kao uspomenu na sv. Potvrdu.

Krizmanici

Pula, susret mladih

29.04.-Susret hrvatske katoličke mladeži u PULI

29. IV. Održan je susret hrv. Katoličke mladeži u puli na kojem smo sudjelovali i mi mladi s Miljevac., većinom srednjoškolci. Za sam susret pripremali smo se nekoliko mjeseci. U Pulu smo putovali zajedno s mladima iz Siverića.

Sam susret održan je u pulskoj Areni. Bogoslužje je počelo oko 18h, a završilo oko 21 h, sve uz TV prijenos. Sretni i zadovoljni, nakon mise prenoćili smo u župi Žminj. Ujutro, zajedno s mladima iz Drniša, Vukovara i Bosanske Posavina, sudjelovali smo na sv. misi u župnoj crkvi Sv. Mihovila. Nakon ručka u poslijepodnevним satima krenuli smo kućama. Usput smo posjetili i Pazin, kroz koji nas je proveo pref. Josip Šiklič, rodом iz Siverića.

Na Miljevce smo stigli u večernjim satima.

21.05.- PRVA SVETA PRIČEST

21. V. održana je svečanost Prve svete pričesti kad je 15 malih prvopričesnika prvi put blagovalo Tijelo Kristovo. Prije same mise u procesiji su sudjelovali prvopričesnici, njihovi roditelji i članovi župnog vijeća, koji su nosili križ i barjak. Prigodnim recitacijama na početku i na kraju mise djeca su iskazala svoje uzbuđenje i osjećaje vezane za ovaj za njih veliki trenutak.

Cijeli obred bio je lijep i dostojanstven.

Galić, te prvi put FOLKLORNA SKUPINA "Okalj" iz Promine, ispraćena s oduševljenjem.

-Uživamo gledajući kako i mlađi naraštaji sudjeluju u očuvanju naše folklorne baštine, sretne smo što se nekolicina Miljevčana angažirala oko KUU-e Miljevci i organiziranja Užanci, da se ne zaborave stari običaji – istaknule su Anka Samodol i Ana Samac iz Brištana, članice KUU-e Miljevci. Miljevačke užance uz dmišku vladajuću garnituru posjetio je i državni tajnik Ministarstva mora, turizma, prometa i razvitka Damir Špančić.

Tekst: Matilda Jelčić; Slika: Vesna Bačić

OBLJETNICA 14. GODINA OD OSLOBOĐENJA MILJEVACA

Na Miljevačkom platou svečano je proslavljena 14. obljetnica oslobođenja sedam miljevačkih sela, a u Drinovcima je upriličena kulturna manifestacija "Miljevačke užance".

-Treća je godina da organiziramo Užance, zadovoljni smo što je svake godine odaziv sve bolji. I raseljeni Miljevčani, kojih ima po cijelom svijetu, svoj dolazak u rodni kraj vežu uz ovu manifestaciju – istaknuo je organizator "Miljevačkih užanci" Drago Bačić, predsjednik Kulturno – umjetničke udruge Miljevci.

Osim domaćina KUU-e Miljevci, folklornim običajima u Drinovcima su se predstavili i KUD "Zvona Zagore", iz Mirlovića, SKUD "Sloga" iz Pakova sela, Dane Jurić, guslar iz Dubravica, Miljenko

FRANJEVAČKI NOVACI I NJIHOVI UČITELJI

Visovac, taj otok mira i biser Krke, je i ove godine na svoje tlo primio nove fratre (novake) u godinu kušnje i intenzivnog upoznavanja redovničkog života, baštineći tako tradiciju staru gotovo 450 god.

Mlađi ljudi, koji žele pobliže služiti Isusu Kristu i slijediti stope sv. Franje, svoj su franjevački habit obukli upravo ovdje, na Visovcu, na blagdan Presvetog Otkupitelja (15.7.), zaštitnika Provincije.

U novicijat je primljeno sedam novaka: fra Marijo Glavaš (Imotski, 20 god.),

fra Šimun Markulin (Sinj, 20), fra Antonio Mravak (Sinj, 20), fra Ivica Perica (Šibenik, 29), fra Bernard Šarić (Knin, 20), fra Ivan Vuletić (Imotski, 20) i fra Ivan Žugo (Split, 23).

Promijenili su se i odgojitelji: fra Josip Cvitković je preuzeo odgovornu dužnost meštra novaka. Bio je misionar u Maroku, zatim je kao kapelan djelovao u Šibeniku i Metkoviću. Domeštar je fra Stojan Damjanović, koji je tu službu već obnašao prije nekoliko godina.

Novi gvardijan je fra Žarko Maretić – bivši miljevački župnik. Nadam se da ćemo uz Božju milost i zagovor Gospe Visovačke hrabro ustrajati na svom putu!

Priredio: fra Šimun Markulin

MILJEVAČKI · DAN U ZAGREBU

Miljevački dan u Zagrebu održao se i ove godine što je već tradicionalno dugi niz godina. Uz naše Miljevcane koji žive i rade u Zagrebu i okolnim mjestima, i ove godine organizirano je došao jedan autobus s članovima župljana iz naših miljevačkih sela. To su uglavnom članovi župnog zbora, koji su pjesmom predvodili misno slavlje, kao i KUU i ministranti.

Kao i prijašnjih godina župnik je stigao u Zagreb dan ranije s osobnim automobilom kako bi s domaćinima i organizatorima pripremio domjenak. Vrijedne djevojke su se odmah u nedjelju ujutro uhvatile posla i servirale hranu i piće koju su pripremili organizatori i župnik.

Autobus s župljanima s Miljevaca stigao je neposredno pred samu misu koja je započela u 12i30h. Sv. misno slavlje predvodio je župnik fra Nediljko Jukić. Po nekim procjenama bilo

nas je na sv. misi i zajedničkom druženju oko 300 osoba.

Župnik je i među ostalim naglasio da su ovakvi susreti «hvale vrijedni» jer je ovo dan našega ZAJEDNIŠTVA gdje ćemo susresti jedni druge, a da nema ovoga DANA pa tko zna kada i gdje bi se susreli i vidjeli, i tko zna od kada se neki od nazočnih nisu vidjeli i susreli.

Nakon sv. mise, u opuštenoj atmosferi nastavljeno je zajedničko druženje. Uz odojak, domaći pršut i vino obrazi su bili sve rumeniji, a inspiracija za pjesmu sve veća. U ovakvom veselom ambijentu i vrijeme brže prolazi pa je i vrijeme rastanka jako brzo došlo. Ono što je lijepo to kratko traje – tako je to bilo i ove godine.

Na kraju su se – dalo se iščitati s mnogih lica – svi pod svojim osobnim pozitivnim dojmom uputili obiteljskim domovima.

Župni zbor s članovima KUU-e iskoristili su prigodu te posjetili Zagrebačku katedralu. Neki su pristupili sakramentu sv. ispovjedi a svi su posjetili grob našeg bl. kardinala Alojza Stepinca i pomolili se. Na kraju u veselom i radosnom raspoloženju, zaputili su se svom obiteljskom domu.

Na kraju ne mogu a da ne izrazim zahvalnost svima prisutnima, a posebno organizatorima i svima onima koji su na bilo koji način (osobito financijski) doprinijeli da se ovaj susret ostvario na zadovoljstvo svih nas prisutnih.

Fra N. J.

Miljevci na vitrometini

Ispričao mi susjed Perica jednu priču natrag par godina, i to me ponukalo da malo prostudiram sve daće i nedaće koje prate same Miljevce. Evo te priče:

Davne 1943.(II.svj.rat) uputismo se ja Pajica i sestra mu u nepoznato, trbuhom za kruhom. Sam rat, glad i neimaština doveli su nas do Slavonije u nadi da ćemo naći nekakav posa da priživimo. Lutali smo od mista do mista i dođemo u Cerić, nedaleko Vinkovaca. Naidemo na jednog dobrog čovika iz Pakova sela. Naija nas je i napija, spasiya, priča Perica. Drago i njemu vidit našeg čovika. Kroz svu tu priču (rat je) i zapitkivanja, on će: *"Moji Miljevcani, puše li još donjak doli?"* Mi uglas odgovorismo: *"Dakuda čel!"* Na to će Pakovčanac: *"Eee, on je mene otra iz Pakova sela."*

Zašto je Pakovčanac otiša, to i dandanas tišti Miljevcane, kao i užu regiju. Miljevci nisu ni blizu, ni daleko od mora. Pošto smo na čistini (plato), nema većih brda, a planine su nam u zaleđu, to je pogodno misto za strujanje zraka. Bura uglavnom zimi, a donjak (maestral) liti. Dotaknut ću se donjaka jer je on bija presudan za našeg čovika koji je godinama živija od svoje zemlje. Unatrag 30-40 god. donjak i nije bija toliko poguban za poljoprivrednike, jer su često padale kiše i u litnjem periodu. Sada, kad je nastalo i nastaje globalno zatopljenje, donjak sve više dolazi do izražaja. Kada i kako puše u litnjem periodu pokušat ću opisati u nekoliko rečenica. Zašto je najintenzivniji oko ure popodne? Lokalni oblaci kumulusi (kuline, reka bi naš narod) koji se dižu iza Velebita, Dinare, pa čak i Svilaje na zvizdanu pokušavaju prodrin prema moru. Tada on (donjak) nastupa sa svojim čarima. Ako se "kuline" pojave iza Svilaje, on zapuše od Roškog slapa točno u oblak, ako se u isti mah (ne često) pojave oblaci iznad Velebita i počnu prodirat s druge strane, minja

smjer (kao pivac na dimnjaku), pune s južne strane i dok ne razbije oblak, ne pristaje. Grmi na sve strane. Kiša pada svaki par dana u Kninu, Sinju prema Zadru. A Miljevci? Svake godine dva miseca bez kiše. Skoro svaki dan u 7. i 8. misecu ponavlja se ista priča. Oblaci pokušavaju prodrin do nas, a on ne da pa ne da. Najteže mi je kad počne fijkat u griljama. Znam da su oblaci blizu, a "on" tojači. Nisam vičan vraganju, ponekad se sitim svog prike Ante i pokušavam njega imitirat, pa izustim: *"Drž'te đavle, šta si se uspuval!"*

Tako vam je to, moj narode. Od njega više štete nego koristi. Opet, bez donjaka ne bi izdržali onoliku vrućinu. Nekad davno, dok se sijalo i vrlo žito, naši stari su ga čekali ka o ozeba sunca. Popularni "vijač" čekali bi ljudi da izviju žito. Babe bi sidile pod smokvačem kad bi on zapuva, čakulale bi, krpile i prele. Starci bi uzimali kaban pod ruku i tražili pogodno misto (ladovinu) po ogredama kako bi odmorili dušu i tilo.

Miljevcani su i u prethodnom režimu bili na "vitrometini" zbog svog domoljubja. Od sijaset primjera (da ne bi otiša pridaaleko) navest ću samo jedan. Priča mi nedavno na autobusnom kolodvoru u Drnišu Mile Samodol (sin Jole Burgova) kako je želija ostat na Miljevcima, ali nigdi nije moga dobit posa.

Kaže da i dandanas čuva kao dokaz 20-ak fotokopiranih molbi. Pošto nije dobija posa (u našoj županiji) odselija se u Zagreb.

Raselit nas triba...

Sada, kad smo dobili svoju državu stvari i nisu otišle puno na bolje. Problem je u zapošljavanju. Nekolicina mladih ljudi radi u NP-u. Da li će nešto biti od golf terena? Nešto se govorkalo i o industrijskoj zoni. Moj

“novopečeni susjed” Varaždinac, ovog lita mi je obeća da će u Bogatićima sagraditi tvornicu slatkih rakija. Kaže da bi zaposlija oko 170 radnika. To bi bija kampanjski posa (24h), od svibnja do kraja listopada. Oće li to biti java ili san, vidit ćemo uskoro. Ako se to ne ostvari, oće li mladost ostat na Miljevcima? Ko će skrbiti za stare i nemoćne? ‘Ko će ih ispraćati na vična počivališta?

Mladost vapi: posla, posla gospodaru...

Koliko dugo ćemo svi skupa voziti u leri? Koliko dugo čekati da nam neko drugi pomogne? Oćemo li se sami uvatiti u koštac sa bliskom budućnošću? Moj bi odgovor bija: Pokrenimo se! Kamen temeljac za budućnost Miljevaca moramo sami ugraditi. Kako? Najprije, svako selo mora izabrati lokalnu vlast (mjesni odbor). Bez lokalne vlasti, zajednica je mrtva. Od 7 predsjednika mjesnih odbora izabire se jedan (najbolji od najboljih) koji će biti povjerenik u poglavarstvu grada Drniša. On će zastupati interese Miljevaca. Potrebe, prijedloge, samu viziju Miljevaca i dr. Ako se dotični povjerenik pokaže pošten i radin, može ostat neograničeno na funkciji. Predsjednici MO svih 7 sela sastajati će se svakih mjesec dana (po potrebi i češće).

Zatim, biti usko povezani s Miljevačkim saborom (predsjedništvo). Samo tako možemo se pomaknuti sa mrtve točke i izbjeći bankrot.

Nadalje, naši susjedi Pominjani i Zagorani dobiše općine, i odoše korak ispred nas. Njima viter puše u krmu. Miljevcane još bura brije, a donjak šiša. Oće li i “Miljevačkom brodu” zapuvati vitar u krmu i idra?

Oće, ako se dobiju radna mista. Ako ne, sićati ćemo se one starinske:

*“Žita nema, a kuruzi mali
Miljevcani jeste nadrapali”*

Bože, podari nam ugodan lahor. Nemoj ostaviti Miljevce same na vitrometini.

Ilija Galić

Kruh

Što krijepi nas svakog jutra?

Što želi nam bolje sutra?

Što Bog nam je dao na dar?

Što u nama budi žar?

To je kruh, svi ga znamo,

Bogu hvala, samo to reć' možemo?

Kruh je hrana našega života

Uz njeg' se budi sreća i duhovna

ljepota.

Budimo sretni i zdravog duha,

Te zamolimo Boga da svima da kruha!

Mihaela Lovrić, 8. raz.

Kruh i mir potrebni su svim ljudima

Ljudima je potreban kruh i mir. Bez kruha bili bi gladni, a da nemamo mir bilo bi malo ljudi. Ja bi htjela da nitko na svijetu nije gladan i da svi imaju svoj mir. Htjela bih još i da se stvori jedan kruh za sve siromašne i da ga imaju cijeli život, i da prestane rat među ljudima.

Ljudima je to potrebno, jer je to najveće blago. Da mi se te želje ostvare bila bih najsretnija djevojčica na svijetu.

Lucija Lovrić, 4. raz.

Mjesto gdje stanuje ljubav

Jedan je dječčić upitao svoju majku zašto plače "Zato što sam žena", odgovorila je.

– "Ne razumijem", rekao je dječak. Mama ga je samo zagrlila i rekla: "Nikada i nećeš". Kasnije je upitao i oca: "zašto mi se čini da mama plače bez ikakva razloga?" – "Sve žene plaču bez ikakva razloga", bilo je jedino što je otac znao reći.

Dječčić je odrastao i postao muškarac i još se uvijek pitao zašto žene plaču? Naposljetku je isto, u tišini svoje sobe upitao Boga. Bog mu je odgovorio: "Kad sam stvorio ženu, morala je biti posebna. Dao sam joj ramena dovoljno jaka da nose svu težinu ovoga svijeta, a opet dovoljno nježnu da mogu pružiti utjehu. Dao sam joj unutarnju snagu da podnese porod i odbijanje koje joj toliko puta stiže od njezine djece. Dao sam joj čvrstinu koja joj omogućuje da ide dalje kad svi drugi odustanu i da se brine za svoju obitelj u doba bolesti i nevolje bez prigovora. Dao sam joj snagu da nosi svoga muža kroz njegove pogreške i načinio je od njegova rebra kako bi štitila njegovo srce.

Dao sam joj mudrost, kako bi znala da dobar muž nikada ne bi povrijedio svoju ženu, ali povremeno testira njezinu snagu i odlučnost da postojano bude uz njega. I napokon dao sam joj suzu da se isplače. To je samo njezino na korištenje, kad god joj zatreba. Vidiš, sine moj, ljepota žene nije samo u odjeći koju nosi, u njezinoj figuri, ili načinu na koji se češlja. Ljepota žene mora se vidjeti u njezinim očima, jer to je ulaz u njezino srce,

mjesto gdje stanuje ljubav"

N.N.

Hodočašće

*Idem Gospi na Visovac se molit
Deseta ura, polako, tišina-muka
Zvizde daleko, padaju noći,
A ja hodam u tihoj samoći.*

*Noć je bez dna,
A ja bez sna,
Jedva čekam da svane dan.*

*Vijugava cesta tamno put daje
Evo ti mene do Visovačke strane
Kroz guste smrike brzo prođe vrime
Oblaci na nebu drhću iz daljine.*

*Dolaze ljudi sa svih strana
Mole se Gospi molitva ozvanja
Ovo stvarno triba doživiti
U Gospinu svetištu i Krci se diviti.*

*Ljuti krš i zelena smrika
Taj uvijek bila naša dika,
A ponosni Miljevci hladnu Krku
Vično će živiti u mom srcu.*

Branko Šarac

Koraci u bespuću

Umornim i teškim korakom
Koračam pustim ulicama grada.
Hladna noć , zvijezda nema
Gdje i kamo poći sada .

U daljini glazba se čuje
Noć zove. Želja vuče samo
Mladost žuri brže- bolje
Tko će prije stići tamo.

Široka cesta u tamu vodi
S njom je ipak lakše ići
Koraci grabe samo naprijed
Svi bi htjeli sretno stići .

Al je bolja cesta uska
Njome kroče dobri ljudi
Korakom sigurnim čvrsto staju
U njima se ljubav budi.

Kroz bespuća života slabi idu
Zavedeni lošim životom grada
Sunca, zvijezda ni mjeseca nema
Polagano mrak i kiša pada .

Ljiljana Galić

Zemljo moja

Kažu da je tuđe slađe .
Najslađe je meni moje .
Ne budite srca tvrda ,
najslađa je moja rodna gruda!

Hrvatska je zemlja moja
zemlja sreće i spokoja.
Iznad svega ja je volim
i za nju se snažno borim !

U sreći i tuzi života svoga
molim za Hrvatsku
imena mi moga !

Molim za sunce , more ,
masline i stine ,
molim za njeno predivno ime !

Zemlju svoju volim
i ponosne njene ljude .
Blagoslovi je dragi Bože ,
neka sretna vječno bude !

Ljiljana Galić

Mojoj majci Ani

Na bunar ideš starice moja
Preko njive gledam s prozora
Drvena vučija na leđima tvojim
Još dobro koračaš nogama svojim.

Pomno gledam bunar mi na oku
Drhtavim rukama ti grabiš vodu
A stari sić poilo ga vrime
Čujem mu zvuk i udare, pancire.

Vučija je puna na leđima tvojim
Nosiš je pomno ukućanim svojim
Stavljaš je na svezu kraj kućnog praga
Ona je na gnjili lipa i ladna.
Bog zna koliko ona će trajat
Ima je dosta i svima će valjat
Kad ćaća dođe s kopanja loze
Oprat će lice, ruke i noge.

A ti ćeš opet na bunar po vodu
Ni mlade cure odoliti ti ne mogu
Takva se nikad više ne rađa
Nije te uništila ni velika rađa.

Zato mi poživi još dugo
Danas toga nema-sve je drugo
Drvene vučije više nema,
A bunar srušen do temelja.
Branko Šarac

Uvijek sam iza tebe

Lijepo je bilo biti s tobom ,
a iza tebe i iza mene je uvijek
odvojeno bez duše
jer uvijek te pratim
iza grma koji su zeleni poput tebe .

Nema života bez tebe i mene
jer uvijek žuta strana nije prejaka
za srce ,
ali kad se okreneš lijepo te je vidjeti
kao milijun dragulja .

Kad se spojimo ti i ja , izrodi se dobrota
ljubav na planetu , istome kao ti
jer je duša poput čelika , a srce zlatno .
Naše duše , plava i žuta ,
obasjane su sa svih devet planeta .

Mateo Galić

Pogled prema izvoru

Promatram rijeku
u odsjaju sunca.
Modrozeleni boja
mami poglede .
Val huči, bjesni, valja se.
Kuda plivati ?
Niz rijeku, lakše je .
Ali kako do izvora stići?
O , Bože daj mi snage
samo plivanjem uz vodu
mogu stići do izvora !

Ljiljana Galić

Čujte i počujte

Miljevčani moja braćo draga
nešto ću vam ispričat sada.
Kako j bilo u davna vrimena,
znalo se je ko je kome žena.
Sada mlada žena mužu kaže:
Ko te j...ja mogu bez tebe!
Možda ona ima ljubavnika!?
Nek joj to bude ponos i dika!
Ona može tako dok je mlada
Kad ostari bit će puno jada.
Ja sam bio najmlađi u ćaće
sa tri sestre i četvero braće.
Nisam bija ni previše mali,
moji su me za čobana dali.
Ja sam tada čuva svoje ovce,
penja ploče,vata drozgovce.
Sada nema koza ni ovaca,
a kamoli konja,magaraca.
Mladi neće,a stari ne mogu
to je tako fala dragom Bogu.
Cigarete,alkohol i droga
pa se malo viruje u Boga.
Ima Boga neka dobro znate
za Srbe,Rome i Hrvate!
Mi Hrvati čuvajmo slobodu,
Bog da zdravlje Hrvatskom
narodu!

Ante Galić(MAJOR)

Vratit ću se

Vratit ću se tu di sam ponika,
Tu na kamen šta ga skriva
smrika.
Na ta polja škrti i malena
U ravnicu kakvu niko nema.

Vratit ću se u one krajeve
I prostrane obiće gajeve.
Poći onim drugim putevima,
Pašnjacima i vinogradima.

Pogledat ću lokve i bunare,
Ki nekada posjetit pazare.
Čarape ću obuti vunene,
Na čarape opanke gumene.

I u pratnji moje drage Mice,
Priko klanca ravno do mlinice.
Pogledat dal još iko melje,
Jeli isto ki prije veselje?

Vratit ću se i obiće sela,
Koja nekad bijahu vesela.
I u njima crkve obadvije,
Di sam Bogu molija se prije.

S kojih su se do svakoga sela,
Jasno čula zvona s kampanela.
I ne smijem još zaboravite,
Visovačku Gospu pozdraviti.

I sve druge pozdravit ću svece,
Kad u rodne navratim Miljevece.
I neću se pomiriti time,
Da ne odem malo do Promine.

I navratim do sela Lukara,
Do Gospina u crkvi oltara.
I poklonim Gospi se tamošnjoj,
Ki i onoj doli Visovačkoj.
Jer ode sam prije dolazija,
Sa momcima, dok sam mladi
bija.
Osmog rujna Gospa mi je mala,
U sjećanju duboko ostala.

I tako ću doli niz proplanke,
Legendarne obiće Donjake.
Iz tog sela bila je Marica,
Legendarna vridna čobanica.

A zatim ću kroz šume hrastove,
Posjetiti Tošića torove.
U njima je usred ovih šuma,
Boravila čobanica Đuma.

I tako je moja zemlja draga,
Svud na mene ostavila traga.
I na kraju malo više plodnom,
I u kršu malo neprohodnom.

Otići ću i do spomenika,
Poginulih hrvatskih vojnika.
Duboko se njima pokloniti,
I za njih se Bogu pomoliti.

Poljubit ću bistu Tuđmanovu,
I za dušu se molit njegovu.
I tako ću odati priznanje,
Zaslugama našeg vridnog
Franje,
Za njegova djela i vrline,
Klanjat ću se ocu domovine.

Mirko Malenica - Mirće

Mario Malenica

Ratne strahote

*Mi smo dragi jedno drugom,
I on meni i ja njemu,
Mada ipak ne ličimo,
Jedno drugom baš u svemu.*

*Zaboravit ne možemo
Prije desetljeće i 'po,
Bili smo još dosta mali,
Doba nije bilo lipo.*

*Ratom zemlja se razara,
Narod sebi traži spasa,
Šta od straha, šta od jada,
Ostaje se i bez glasa.*

*Stiže Mate iz Primorja
Nedaj Bože da je jadan,
I sića se Miljevacu,
Misli na njih on po vazdan.*

*S materom isa ćaćom,
I sa bratom posve malim,
Sa njima i mala sestra,
U noćima ne ispavanim.*

*I njihove sve te muke
I svako to brime jada,
U mom srcu i u duši,
Nalaze se još i sada.*

*Pa nedugo nakon toga
Umorna i uplakana,
Porodica skoro cila,
U Njemačku stiže nama.*

*I ne bi im bome lako
Ni materi, a ni dci,
Kroz suze će Mate meni:
"ćaća je na bojišnici."*

*Ima ića, ima pića,
Imati će obni svega,
A koliko vidit mogu,
Nije njima ni do čega.*

*Ne vide u sebi mira,
Tuđina im nije draga,
Njima je do rodne grude,
I samo do svoga praga.*

*Za sve ovo što se zbiva,
Žao mi je moga roda,
A kako i nebi bilo,
Jer krv nije nikad voda.*

*Jer Matin i moj ćaća
Rođena su oni braća,
Ljubav bratska nek se gaji,
I nikada ne odvraća.*

*Samo kratko prođe vrime
Već ih želja vuče doli,
Govore mi dica stalno,
Za ćaćom nas srce boli.*

*I ponovo u Primorju,
Čim se ratno doba stiša,
Sitili se rodnog kraja,
Miljevacu i Drniša.*

*Pa tako sad od početka,
Iza "Bljeska" i "Oluje",
Valja da se novi život,
Bilo kako i zasnuje.*

*Bogami im ne bi lako,
Kuća s golim zidinama,
Sve do zera pokradeno
I potpuno zjaje prazna.*

*I tako je sve do zera
S puno truda, s puno volje,
I malo uz pomoć Boga,
Sve počelo ić na bolje.*

*Skoro na početku pisme,
Ja sam Matu spomenija,
I imenom njegovim bi,
Ovu pismu završija.
Mate je u velegradu,
I svoj svoga se ne stidi,
A ja živim malo dalje,
I doskora da se vidi*

Mario Malenica

Vukovarsko groblje

Uvijek sam reka da moram stići,
aleju hrvatskih branitelja obići.

Želim vas posjetiti branitelji moji,
vaša smrt u srcu mi stoji.

Šećem po groblju natpise gledam
vjerovati sebi ne mogu, nedam.

Grobove brojim o Bože, Bože
čitam imena, što se tu može.

Koliko mladosti leži,
ne može teret mi biti teži.

Suze mi liju, a srce guši
pravda u meni ludo se ruši.

Nema te pravdo prokleta bila,
kuda si otišla, gdje si se skrila.

Pogledaj ove grobove mlade,
zbog čega ova mladost pade.

Mladost pade za slobodu,
bolji život svome narodu.

Šime Kulušić

Hrvatski učitelj vraća se pred školu u Drinovcima

Mještani Miljevaca su prilikom čišćenja seoske gusterne pronašli bistu Stjepana Radića nestalu za vrijeme Domovinskog rata. Bista je rad akademskog kipara Mate Čvrljka, porijeklom iz drniškog kraja, koji trenutno živi i radi u Istri, a ispred istoimene osnovne škole u Drinovcima postavljena je 9. rujna 1990. godine.

- Pronađena je bista vođe i učitelja hrvatskog naroda koji je Miljevce posjetio prilikom osnivanja Hrvatske seljačke stranke kad se borio za stvaranje države Hrvatske. U to ime narod drniškog kraja odlučio je postaviti bistu na Miljevcima, a svečano ju je u rujnu '90. otkrio predsjednik RH Stjepan Mesić, tada predsjednik Jugoslavije -

kazao je gradonačelnik Drniša Ante Dželalija.

Za vrijeme okupacije Miljevačke visoravni bista je nekome očito smetala, te je otrgnuta sa svoga postolja i bačena u obližnju gusternu kakvih na drniškom području ima gotovo svaki zaselak i koje odavno nisu u funkciji. Uz pomoć vatrogasaca i hrabrog mještanina kojega nije bilo strah ući u gusternu, bista je nakon 15 godina traganja konačno pronađena.

Drniški gradonačelnik predao je bistu ravnatelju Muzeja grada Drniša Jošku Zaninoviću koji će se brinuti za njezinu restauraciju.

- S obzirom na to da je bista više od 15 godina bila u vodi dobro je očuvana. Naime, zahvaljujući tome što nije riječ o slanoj otopini oštećenja su minimalna i pojavile su se samo oksidacijske mrlje koje restauratorima ne bi trebale predstavljati problem. Bistu treba očistiti i na koncu patinirati – istaknuo je ravnatelj Zaninović.

Pronađena bista Stjepana Radića nakon restauracije bit će vraćena na svoje postolje ispred škole u Drinovcima.

(članak objavljen u Šibenskom listu, br.)

Miljevački sabor

Na čelu Sabora dr. fra Šime Samac

I ove godine Miljevački sabor održao je svoj redoviti, godišnji skup na Visovcu. Započelo je također tradicionalno, položeni su vijenci, zapaljene svijeće i izmoljene molitve ispred spomenika i križa poginulim braniteljima kod crkve Imena Isusova, ispred biste prvom hrvatskom predsjedniku dr. Franji Tuđmanu te kod spomenika kralju Petru Svačiću i Gospine ploče na mjestu Pozdravljenje na

vrhu visovačke strane. Blagoslovljene su i novouređene prostorije Miljevačkog sabora u zgradi pošte u Drinovcima. Tako je, konačno, Miljevački sabor dobio neophodni prostor za rad, dvoranu od sedamdesetak kvadrata, u kojoj će se ubuduće odvijati značajan broj aktivnosti Sabora.

Sabor je započeo Lijepom našom koju su pjevali Visovački novaci. Slijedile su molitve za

preminule članove Sabora kao i za sve preminule na našim grobljima kod Imena Isusova i Sv. Petra i Pavla kao i sve Miljevcane pokopane bilo gdje u svijetu.

Uz goste i novinare, na godišnji skup Miljevačkog sabora ove je godine stiglo osamdesetak članova iz Miljevaca, Drniša, Šibenika, Splita, Zadra, Rijeke kao i iz drugih hrvatskih gradova i svijeta. Prisutni su bili i članovi

Sabora, visovački gvardijan i naš bivši župnik fra Žarko Maretić, zatim Miljevačani koji su na funkcijama u gradu Drnišu, gradonačelnik i dogradonačelnik Ante Dželalija i Paško Kulušić te predsjednica gradskog vijeća Vlatka Duilo. Na samom Saboru povelu se zanimljiva rasprava o sadašnjosti i budućnosti Miljevaca, o infrastrukturnim projektima kao i prilikama u razvoju turizma i drugih grana privređivanja, osobito ekološke poljoprivrede. Gradonačelnik je obećao brzi početak radova na uređenju ekološke proizvodne zone na prostoru između Gornjih Bristana i Širitovaca. Iznijete su brojne ideje i najavljeni projekti koji bi osigurali bolju budućnost Miljevačanima. Članovi Sabora suglasili su se kako bi Miljevci trebali imati primjereniji status u okviru grada Drniša. Uostalom, Miljevci su nakon Drniša najnaseljenije i najveće naselje koje uz to obuhvaća značajan dio Nacionalnog parka Krka pa je nužan bolji tretman toga prostora. Plod rasprave bila je i izjava u kojoj se traži poboljšanje statusa, prije svega kroz decentralizaciju ustanova iz segmenta turizma kao i kroz uređenje nekih funkcija koji Miljevcima nedostaju. Članovi sabora zahvalili su dosadašnjem predsjedniku Nikoli Lovriću koji je na mjestu predsjednika Sabora bio od njegova formiranja. Zbog obima poslova koji nam predstoje predsjedništvo Sabora je zamolilo, a svi članovi sabora jednoglasno prihvatili, da na čelu Miljevačkog sabora u idućem razdoblju bude dr. fra Šime Samac.

(M.L.)

Izjava o statusu Miljevaca

Potaknuti nezadovoljstvom dosadašnjim statusom, neadekvatnom brigom i umanjenim razvojnim prilikama koji iz toga proizlaze, Miljevački sabor prihvaća Izjavu o statusu Miljevaca koju dostavlja poglavarstvu i gradskom vijeću grada Drniša kojem Miljevci pripadaju te nadležnim županijskim i državnim tijelima. Od gradske uprave grada Drniša, kojem pripadamo sa svojih 1200 stanovnika u miljevačkim selima i nekoliko tisuća raseljenih koji su upravo zbog tretmana Miljevaca u prošlosti morali napustiti ovaj kraj u potrazi za životom u drugim sredinama Hrvatske i svijeta, sa preko 100 kvadratnih kilometara prostora koji je znatnim dijelom unutar granica Nacionalnog parka Krka, zahtijevamo slijedeće:

Tražimo da nas se tretira na način da se u infrastrukturnom i razvojnom pogledu primjenjuju isti parametri kao što ih imaju druga središta bivše općine Drniš, prije svega Promina s Oklajom i Zagora s Unešićem, s kojima su se Miljevci uvijek mogli mjeriti i uspoređivati.

- Polazeći od gornjeg stava tražimo da grad Drniš poduzme sve potrebne korake kako bi i Miljevci dobili sadržaje koje imaju Promina i Zagora. U tom smislu od poglavarstva grada Drniša zahtijevamo da se naprave planovi i oformi ekološka proizvodna zona na Miljevcima, prostor na kojem bi se razvijala ekološka proizvodnja prije svega autohtonih miljevačkih i

dalmatinskih proizvoda. Tražimo da se proizvodna zona što hitnije infrastrukturno opremi.

- Kako je turizam okosnica budućeg razvoja našega kraja te kako su Miljevci zbog kanjona Krke, Visovca, Roškog slapa, ušća Čikole, Ključice i Kamička, u turističkom smislu razvojna prilika cijeloga grada Drniša, tražimo da se sjedište ispostave Nacionalnog parka Krka smjesti na Miljevcima za što Miljevački sabor nudi prostor u zgradi područne škole u Širitovcima. Osnivanje ispostave u Širitovcima, na Miljevcima, prilog je i proklamiranoj politici na državnom i regionalnom planu, politici decentralizacije i ravnomjernog razvoja.

Od sadržaja neophodnih za život mjesta a koje imaju sredine s kojima se uspoređujemo, tražimo da se donesu odluke da se i na Miljevcima izgradi prostor za odjeljenje dječjeg vrtića te za matični ured koji bi imao određene dane rada u tjednu.

Ukoliko gradske vlasti grada Drniša pozitivno ne odgovore na životne zahtjeve Miljevačana koje kroz ovu izjavu izražavamo, Miljevački sabor će pripremiti i organizirati izjašnjavanje Miljevačana o poželjnom okviru buduće samouprave na ovom prostoru.

Miljevački sabor

Visovac, 12. kolovoza 2006.

UČLANJENJE

Pozivamo Miljevčane na Miljevcima, u domovini i svijetu, one koji žele vlastitim idejama i angažmanom pomoći

Miljevcima, da se učlane u Miljevački sabor. Ispunjenu pristupnicu pošaljite na adresu: MILJEVAČKI SABOR, Trg dr. Franje Tuđmana 5,22324

Drinovci/Miljevci, ili na fax: 022 882018. Godišnja članarina je 100 kuna a broj računa: 2411006-1100033138, Jadranska banka Šibenik.

PRISTUPNICA

1.	Prezime, ime i očevo ime	
2.	Datum rođenja	
3.	Mjesto i adresa stanovanja	
4.	Telefon (kući)	
5.	Telefon (posao)	
6.	Mobitel	
7.	E-mail	
8.	Zanimanje	
9.	Redni broj upisa	
10.	Redovni(počasni)član	

Potpis člana Miljevačkog sabora

Najavljujemo

Obilježavanje petnaeste godišnjice oslobođenja

Misa, koncert, simpozij...

Miljevački sabor od svojega ljetnog godišnjeg skupa na Visovcu priprema niz manifestacija kojima planira obilježiti petnaestu godišnjicu oslobođenja Miljevaca. Uz svetu misu za poginule branitelje planira se održati znanstveni skup kojem je cilj progovoriti o slavnoj i teškoj prošlosti miljevačkog prostora. Na simpoziju bi se znanstvenici spomenuli i uputili nas na značajne događaje i ljude koji su tu prošlost stvarali. Na taj bi im

način sadašnji naraštaji Miljevcana odali počast i priznanje. Željeli bi progovoriti i o posebnostima što ih Miljevci imaju te na kraju tiskati opsežan zbornik iz kojega će se čitati poruke za oblikovanje bolje budućnosti Miljevaca. Simpozij bi se održao 15. i 16. lipnja 2007. godine na Miljevcima i Visovcu. Predložene teme i predavači su:

1. Geologija miljevačkog platoa (Goran Mihelčić)
2. Flora i fauna Miljevaca (Drago Marguš)

3. Miljevački toponimi (Sime Pilić)
4. Miljevci u pretpovijesti (Marko Mendušić)
5. Miljevci u rimsko doba (Željko Miletić)
6. Miljevci u tursko doba (Ante Gulin)
7. Miljevci od 17. do 19. st. (...Kužić)
8. Miljevci u 20. st. (Zdravko Dizdar)
9. Miljevci u mletačkim izvorima (Lovorko Čoralić)
10. Nelipići (Ante Birin)

11. Nelipići I Šubići - međusobni odnosi
(Damir Karbić)
12. Povijest župe i župnici
(Jure Brkan)
13. Župne matice
(Zoran Ladić)
14. Utvrde uz Krku i Čikolu
(Zaninović -Gaurina ili Jurić)
15. Kralj Petar Svačić
(Anđelko Mijatović)
16. Kardinal Juraj Utišinović
(Ante Sekulić)
17. Miljevački franjevci
(Šime Samac)
18. Miljevačke časne sestre
(s. Zdravka Gverić)
19. Sakralno i trad. gradit. na Miljevcima
(Zdravko Živković)
20. Mlinice na Krki i Čikoli
(Nataša Zaninović)
21. Rudarstvo na Miljevcima
(Zvonimir Dželalija)
22. Školstvo na Miljevcima
(Joso Pilić)
23. Zdravstvo na Miljevcima
(Boris Dželalija)
24. Miljevački narodni govor - osobitosti
(Mile Mamić)
- 25.26. Miljevačka prezimena
(Ivana Matas - Ivanković)
26. Narodne nošnje i običaji Miljevcana
(J. Kale ili D.Alaupović-Gj.)
27. Narodna glazbala na Miljevcima
(Joško Čaleta)
28. Raseljavanje Miljevac a i emigracija
(Marko Grabić)
29. Žrtve II. svjetskog rata na Miljevcima
(Žarko Maretić)
30. Miljevcani u kninskim zatvorima
(Frane Samodol)
31. Hodočašća Gospi Visovačkoj
(Zoran Ladić)
32. Političari na Miljevcima
(Radić- Tuđman-Mesić)
(Josip Jurčević)
33. Miljevački športaši (Ivić - Pilić -Skelini -Pletkosa)
(Mijo Grabovac)
34. Dom. rat i miljevačka „oluja,,
(Ivan Bačić- Ivara)
35. Miljevački sabor
(Miroslav Ivić)
36. Folklorno društvo Miljevci
(Drago Bačić)
37. Miljevci u pjesmi
(Miljenko Galić)
38. Miljevci u književnosti
(Ivan Aralica)
39. Stočarstvo, poljoprivreda i seoski proizvodi
(Ivan Bačić)
40. Mogućnosti i perspektive razvoja
(N.Kulušić -I.Bačić i I. Bašić)

Vijeće za organizaciju simpozija(Marko Mendušić - Miroslav Ivić - Drago Marguš - Ante Gulin i dr. Fra Šime Samac) poziva i sve ostale Miljevcane i prijatelje Miljevac a da predlože i obrade neku od ovdje nespomenutih tema a koja je od interesa za prošlost i budućnost Miljevac a. U subotu, 16. lipnja predviđen je veliki koncert. Vodstvo Miljevačkog sabora već je razgovaralo sa Markom Perkovićem Tomsonom koji je dao pristanak za svoj nastup. Razgovara se i s Miroslavom Škorom i Matom Bulićem tako da je velika izvjesnost da će toga dana u slavu miljevačkih i hrvatskih branitelja i osloboditelja s pozornice na Miljevcima odzvanjati pjesme tri kuma.

(M.I.)

Miljevački sabor u ulozi investitora

Asfaltirana cesta od Križa do Kružina

U organizaciji Miljevačkog sabora uređena je cesta od Gornjih Bristana (od Križa) do križanja županijskih cesta prema Bogatićima s cestom za Roški slap (do Kružina). Uređena cesta duga je 2.200 metara a novoasfaltirani dio od Perišića do Kružina širok je tri

metra. Predstoji još uređenje bankina te asfaltiranje kratkog pristupa županijskoj cesti kraj Bristana. Ukupna vrijednost radova (s asfaltiranim odvojkom za Samce i Perišiće) procijenjena je na preko pola milijuna kuna.

Miljevački sabor u takvu

investiciju upustio se zbog značaja navedene ceste ne samo za Bristane i Bogatiće nego za čitave Miljevce, kao i zbog činjenice da je ta nekada razvrstana i održavana cesta kojom je prolazio i autobus u međuvremenu bila potpuno zapuštena i neprohodna,

izostavljena iz svih planova za uređenje. Ta cesta za skoro pet kilometara skraćuje put učenicima iz Bogatića do škole a stanovnicima do crkve, ambulante, sportske dvorane ali i do Šibenika. Isto važi i za Brištane i duljinu njihova puta do Roškog slapa. Asfaltirana cesta dio je pravca koji ide rubom kanjona i Nacionalnog parka Krka a proteže se od Vrbnika kraj Knina preko prominskih sela Ljubotića, Čitluka, Mratova do prominskih i miljevačkih Bogatića te dalje do Brištana gdje se uključuje na postojeće ceste. Nova cesta za pet kilometara skraćuje razdaljinu između dva najatraktivnija lokaliteta Nacionalnog parka Krka, između Visovca i Roškog slapa. Uređenje te prometnice Miljevačkom saboru omogućili su njegovi članovi, Nikola Lovrić, direktor u GIRK-u koji je donirao potreban pijesak te osobito Ante Malenica, direktor Poduzeća za ceste iz Šibenika, čija je tvrtka obavila sve radove na uređenju i asfaltiranju ceste.

(M.I.)

Milodari

DOPRINOSI ZA CRKVENE POTREBE:

Marija Skelin pok.Marka-150 kn ; Vinko Stojanović-200 kn (umjesto vijenaca za pok. oca Stipu Stojanovića); Zdravko Stojanović-200 kn (umjesto vijenaca za pok. oca Stipu Stojanovića); Roko Stojanović-200 kn (umjesto vijenaca za pok. oca Stipu S.); Neda Vidović-200 kn (umjesto vijenaca za pok. oca Stihfpu S.); Ante Malenica pok. Ivana-100 kn; Marko Kulušić pok. Paje-150 kn; Ivan Vukorepa pok. Josipa-100 kn Ante Kulušić-200 kn (umjesto vijenaca za pok. Tonku Kulušić); Slavka Ercegovac-100 kn (umjesto vijenaca za pok. Tonku Kulušić); Branko Malenica Markov-200 kn Slavka Hrast-200 kn; Katarina Škeljo ud. Ante-150 kn; Joso Samodol(BORAC) -100 kn Ante Samodol-100 kn; Mirko Malenica pok.Ivana-200 CAD;Željko Višić pok.Stipe-300 kn Zvonko Lovrić-200 kn; Frane Lovrić pok.Mije-200 kn; Kata Lovrić Ivana-50 E Drago Jurašin-50 E; Davor Deronja-100 CAD; Ivan Lovrić pok.Ante-100 E Mara Pletikosa-150 kn; Ante Lovrić-1280 kn (na spomen na svoje pok. umjesto vijenaca) Ivica Ivić pok.Stanka-200 kn; Anka Bulat-200 CAD; Pave Ivić pok.Pavla-300 kn

Nikola Lovrić-100 kn; Zdenka Šoprek-500 SEK; Vid Lalić-50 E; Ante i Senija Kulušić-200 kn ;Marko Grabić-100 \$; Neda Pamuković-50 kn; Šime Vranjković-200 CAD Jole Skelin-100 kn; Katarina Škeljo-1000 kn; Frane Ivić pok.Petra-500 kn Marko Vataavuk pok.Petra-200 kn; Mate Deronja-200 kn; Boja Lovrić-200 kn (na čast Gospe od Milosti); Jaka Galić-100 kn; Petar Ivić pok.Ante-200 kn; Miro Bačić pok. Ivana-200 kn Paško Malenica-500 kn ;Filip Skelin-100 kn ;Marija Čipčić-400 kn ;Ante Samodol-50 \$USD

DAROVİ PRIGODOM MILJEVAČKOG DANA U ZAGREBU:

Anka Blažanović-100 kn; Ivica Ivić-100 kn; Ante Skelin-200 kn; Katica Skelin-200 kn Marija Duvančić-200 kn ;Mate Vlaić-100 kn; Ivan Deronja-50 E; Ivan Lovrić-100 E Martina Babić-100 kn; Meri Vlaić-100 kn; Mario Vlaić-200 kn ; Božo Sušić-100 kn Ivan Sušić-100 kn; Ante Perišić pok.Ivana-300 kn; Ivan Samodol-200 kn Ante Vlaić-100 kn; Marija Ljubičić-100 kn; Niko Samac-50 kn; Šime Skelin-50 E Vlatko Skelin-200 kn; Božo Skelin-200 kn; Mile Skelin-200 kn; Ivica Lovrić-500 kn

Ante Vlaić-200 kn; Ivan Šostera-100 kn; Branko Kisić-200 kn; Ante Višić-200 kn; Josko Skelin-600 kn; Obitelj Župan-100 kn; Josko Pletikosa-150 kn; Nada Golubić-200 kn; Ante Vlaić-100 kn; Paško Skelin-200 kn; Mate Skelin-150 kn

PRILOZI ZA KARITAS:

Manda Malenica ud. Šime-100 kn;
Manda Malenica-100 kn

PRILOZI ZA MILJEVAČKI LIST:

Šime Runjić pok. Ante-200 kn; Mate Dželalija-50 kn; č.s Ana Samodol-50 E; Branko Malenica Markov-200 kn; Marijan Radov-50 kn; Josko Samodol (BORAC)-200 kn
Mara Bačić pok. Šime-50 CAD; Željko Lovrić pok. Šime-200 kn; Ana Mazalin-50 kn; Mirko Galić pok. Mate-1000 kn; Ivan Malenica pok. Ivana-200 kn; Ante Skelin-50 E; Šime Gverić-200 kn; Josko Skelin-300 kn; Ičo Deronja-100 kn; Danica Bačić Labrović-100 CAD; Ivica Ivić pok. Stanka-100 kn; Anka Bulat-100 CAD; Šime Vranjković-100 CAD; Vid Lalić-200 kn; Marko Grabić-50 \$; Josko Grabić pok. Šime-100 kn; Jole Skelin-100 kn; Tome Samodol-150 kn; s. Hijacinta-100 kn; Jaka Galić-100 kn; Vlaić Ante pok. Ante-100 kn; Drago Jurašin-100 kn;

Mirko(Mirče)Malenica-za list i crkvu-120 E

PRILOZI PRIGODOM MILJEVAČKOG DANA U ZAGREBU:

Samac Šime-50 kn ; Anka Dujić-20 kn ; Željko i Miranda Lovrić-50 E ; Manda Dabelić-100kn; Milka i Ana Bačić-100 kn; Ksenija Sunko-50 kn; Obitelj Župan-100 kn; Ante Perišić-100kn; Velka Josić-150 kn; Željko Skelin-200 kn; Branko Pletikosa-100 kn; Josip Šostera-200 kn; Ivan Bačić-100 kn; Ivica Vlaić-200 kn; Božo Sušić-100 kn; Ivan Sušić-100 kn; Josko Novak-100 kn; Ante Duilo-200 kn; Samac Niko-50 kn; Ivan Šostera-40 kn; Nada Pustišek-100 kn; Neda Burilo-200 kn; Vesna Drinovac-50 kn; Nikola Samac-200 kn; Josko Gverić-100 kn; Josip Pilić-200 kn; Ante Lovrić-200 kn; Šime Skelin-100 kn; Niko Malenica-100 kn; Ante (Niko) Samac-150 kn; Ante Višić-50 kn; Ante Vlaić-100 kn;
Josko Pletikosa-100 kn .

PRILOZI ZA MRTVAČNICU:

Mate Malenica Josin -400 kn; Kisić Ivan-100 kn (umjesto vijenaca za pok. Milku Samodol)
Josko Samodol (BORAC)-300 kn; Branko Bačić pok. Petra-100 CAD; Milan Malenica Ivanov-50 E; Ante Kulušić-150 kn (umjesto vijenaca za pok.

Jaku Sulić); Mate Dželalija pok. Frane-200 kn; Ičo Deronja-100 kn; Dželalija Mate pok. Paške-100 E
Paško(PAJO) Kulušić-300 kn

PRILOZI ZA KUĆU MILJEVCI:

Željko i Miranda Lovrić-200 kn

VJENČANI U 2006. GOD.:

1. FILIP PETROVIĆ, iz Pakova Sela i ANA NIKPALJ, iz Zadra; 22.IV.2006.
2. BORIS PEKIĆ, iz BIH i MONIKA IVIĆ, Božina, iz Splita; 19.VIII.2006.
3. MARIN MALENICA, iz Drinovaca i ANA-MARIJA RAMLJAK, Siverić; 26.VIII.06."
4. DALIBOR LUCIĆ, iz Pokrovnika i MARIJA SAMODOL, Bristani; 11.XI.2006.

KRŠTENI U 2006. GOD.:

1. DANIELA LOVRIĆ, kći Željka i Dobre
2. ANTE MALENICA, sin Tomislava i Kristine
3. ANAMARIA IVIĆ, kći Davora i Nade
4. ŠIMUN DŽELALIJA, s in Slavka i Anđele
5. FILIP KULUŠIĆ, sin Jose i Ivane
6. ANDRIANA NUMANOVIĆ, kći Izeta i Ivane
7. DUJE VRANJKOVIĆ, sin Ante i Nikole
8. ANAMARIJA KARLO, kći Frane i Vlatke
9. JOSIP VLAJIĆ, sin Milenka i Dubravke
10. IVONA IVIĆ, kći Stjepana Ante i Jordane
11. DARIO VLAJIĆ, sin Boška i Anke
12. ANAMARI VATAVUK, kći Damira i Anke
13. ANTONIJA MALENICA, kći Mile i Lidije
14. PETRA VATAVUK, kći Petra i Kristine
15. KRUNO KULUŠIĆ, sin Marka i Davorke

UMRLI OD 30.11.2005 DO 26.11.2006 :

STIPAN SAMODOL, 14.XI.2005. u 86.god.
 IVO MATIJEVIĆ, 2.XII.2005. u 61.god.
 ANA VATAVUK, 9.XII.2005. u 85.god.
 PERA LOVRIĆ, 25.XII.2005. u 68.god.
 STIPE SKELIN-RADNIĆ, 01.I.2006. u 95.god.
 MANDA BAŠIĆ, 11.I.2006. u 76.god.
 ANDRIJA KULUŠIĆ, 25.II.2006. u 93.god.
 JELA SAMODOL, 01.III.2006. u 96.god.
 MARIJA SKELIN, 06.III.2006. u 79.god.
 BOJA IVIĆ, 17.III.2006. u 82.god.
 TONKA KULUŠIĆ, 12.IV.2006. u 69.god.
 MILKA SAMODOL, 19.IV.2006. u 80.god.
 MARIJA SAMODOL, 20.IV.2006. u 89.god.
 MANDA IVIĆ, 02.V.2006. u 86.god.
 JOSO KULUŠIĆ, 14.V.2006. u 79.god.
 JAKA SULJE, 15.V.2006. u 81.god.
 ZORKA BAŠIĆ, 08.VI.2006. u 59.god.
 JANJA JAZVIĆ, 18.VI.2006. u 72.god.
 IVAN MALENICA, 25.VI.2006. u 90.god.
 ANTE LOVRIĆ, 06.VIII.2006. u 76.god.
 ANA LOVRIĆ, 17.VIII.2006. u 93.god.
 STIPE DŽELALIJA, 18.VIII.2006. u 80.god.
 MARIJA TETLO, 25.VIII.2006. u 86.god.
 STIPE IVIĆ, 28.VIII.2006. u 83.god.
 PAŠKO IVIĆ, 19.IX.2006. u 89.god.
 PAŠKO BUBALO, 24.IX.2006. u 82.god.
 SLAVKA KULUŠIĆ, 03.X.2006. u 68.god.
 MARKO IVIĆ, 08.X.2006. u 74.god.
 JASNA SKELIN ud.DUBOKOVIĆ, 02.XI.2006. u 93.god.
 ŠIME JURAŠIN, 14.XI.2006. u 84.god.

MILJEVCI • glasilo župe Imena Isusova • Miljevci

ISSN 1331-6710

Izdavač:

Župni ured Miljevci
 22324 Drinovci

Glavni i odgovorni urednik:

Fra.Nediljko Jukić, župnik

Tel: 022/882-055

Mob: 098/440-390

Uređuje:

Uredničko vijeće

List izlazi povremeno, uz dopuštenje crkvenih i redovničkih poglavara.

Narudžbe, priloge i doprinose slati na adresu:

Župni ured Miljevci
 22324 Drinovci

Naslovna stranica: Josip Botteri Dini: Bogojavljenje

Zadnja strana: Gospa od Milosti, 2006

Kunski račun: Župa Imena Isusova Miljevci
 22324 Drinovci

Broj: 2485003-1100219752

List se održava dobrovoljnim priložima vjernika
 Tisak: Tiskara Malenica d.o.o., Šibenik

RASPORED SV. MISA

OD 14. I. DO – 1. IV. 2007

21. I. NEDJELJA

- sv. misa u 9:30 h: Drinovci
- sv. misa u 11 s.: Širitovci

28. I. NEDJELJA

- sv. misa u 9:30 h: Širitovci
- sv. misa u 11 h: Drinovci

02. II. (Petak) SVIJEĆNICA

- sv. misa u 16 h: Širitovci

04. II. NEDJELJA

- sv. misa u 9:30 h: Drinovci
- sv. misa u 11 h: Širitovci

11. II. NEDJELJA

- sv. misa u 9:30 h: Širitovci
- sv. misa u 11 h: Drinovci

18. II. NEDJELJA

- sv. misa u 9:30 h: Drinovci
- sv. misa u 11 h: Širitovci

25. II. NEDJELJA

- sv. misa u 9:30 h: Širitovci
- sv. misa u 11 h: Drinovci

04. III. NEDJELJA

- sv. misa u 9:30 h: Drinovci
- sv. misa u 11 h: Širitovci

11. III. NEDJELJA

- sv. misa u 9:30 h: Širitovci
- sv. misa u 11 h: Drinovci

18. III. NEDJELJA

- sv. misa u 9:30 h: Drinovci
- sv. misa u 11 h: Širitovci

25. III. NEDJELJA

- sv. misa u 9:30 h: Širitovci
- sv. misa u 11 h: Drinovci

01. IV. CVJETNICA

- sv. misa u 11 h; Drinovci
- prije mise blagoslov grančica

Sretan Božić!

